

Set anys sense bous a la mar

Arran d'una sentència judicial i d'un expedient sancionador contra esta modalitat a Alcanar, el 2015, els ajuntaments han deixat de demanar permís

Terres de l'Ebre Ò.M.J.

La llei del 2010 que blindava els correbous no és una qüestió tancada. D'entrada, el Parlament té pendent votar, quan ho considere la Junta de Portaveus, una proposició no de llei registrada per la CUP i els comuns, a iniciativa de les entitats AnimaNaturalis i l'Associació Tots Som Poble, que demana la prohibició dels bous embolats i capllaçats, per considerar-les les modalitats més agressives. Això implicaria per força, en cas que s'aprové i el Govern la dugués a terme, una modificació de la llei que actualment avala amb condicions de bon ús estes dos modalitats. En canvi, la mateixa llei no va acabar de donar cobertura fa 12 anys a la tercera modalitat més discutida: els bous a la mar. El resultat ha estat que, des del 2015, després que el Servei Territorial de Joc i Espectacles de les Terres de l'Ebre tramités un expedient sancionador a partir d'una denúncia d'Actima que apel·lava a una sentència del jutjat contenciós administratiu número 1 de Tarragona contra els organitzadors dels bous a la mar d'Alcanar, esta modalitat quedés sense cobertura jurídica i haja desaparegut del mapa taurí de les Terres de l'Ebre, en contraposició a llocs com Benicarló o Dènia, al País Valencià, on es continua celebrant. De fet, AnimaNaturalis, un

dels principals assots dels protaurins, va denunciar este mes de juliol "la brutalitat" dels bous a la mar de Dènia.

En els bous a la mar, les places estan obertes al mar, de manera que les persones que temptegen els animals poden llançar-se a l'aigua per a evitar ser envestides i sovint els braus acaben també dins de l'aigua. Són els aficionats els que els han d'ajudar a sortir de l'aigua, a través d'embarcacions o llocs habilitats, i és en este punt que les entitats animalistes creuen que es produeixen la major part dels maltractaments i el sofriment dels animals. **"Com la majoria de mamífers, els bous saben nadar per instint, però no és el seu hàbitat natural, amb la qual cosa l'estrés i l'angoixa augmenta considerablement"**, manifestava la directora d'AnimaNaturalis a Espanya, Aïda Gascón.

A més, en el cas de l'Ampolla i les Cases d'Alcanar, els últims municipis ebrencs a celebrar bous a la mar, es feien en zones portuàries on l'animal, en lloc d'entrar progressivament al mar, s'acabava precipitant a les aigües del port. Això fins que el Govern va tombar a la pràctica esta modalitat a l'Ebre en fer una interpretació estricta de la definició de bous a la plaça que recull la llei que protegia els correbous. L'article 4 parla textualment de "dixar anar els animals en un recinte tancat,

Imatge d'arxiu d'un bou a les Cases d'Alcanar.

una plaça o un lloc similar, construït amb barreres de protecció i grades per al públic, per a evitar que surten del recinte", i permet com a alternativa "la variant de bous a la platja". A partir d'aquí, el portaveu de l'Agrupació de Penyes i Comissions Taurines de les Terres de l'Ebre, Adolfo Lleixà, considera que la llei no diu enlloc que no es puguin fer bous a la mar i que si els ajuntaments estiguessen disposats a lliurar-ne una

batalla legal, tindrien moltes possibilitats de sortir-ne guanyadors. El delegat del Govern a les Terres de l'Ebre, Albert Salvadó, es remet a la tesi jurídica que sosté l'Administració, en el sentit que **"es poden autoritzar els bous a la platja, com a varietat dels bous a la plaça, només si es garanteix que es fan en recinte tancat"**. **"Si els bous han de caure a l'aigua, no són autoritzables"**, tanca.

Arran del cas d'Alcanar, ni l'Ajuntament del Montsià ni el de l'Ampolla, al Baix Ebre, van tornar a demanar permís específic per a fer bous a la mar. No només això, sinó que, per exemple, en el cas de l'Ampolla, es va tancar del tot el recinte del port pesquer on es feien els bous, i per a esquivar qualsevol possible denúncia dels antitaurins, s'hi va preveure una segona barrera amb boies, per tal que en el cas hipotètic de caure a l'aigua l'animal no entrés mar endins. I encara més, com que això feia perdre l'essència dels bous a la mar, el 2017 l'Ampolla va traslladar el recinte taurí a un altre emplaçament, més lluny de la mar.

Altres municipis ja van renunciar-hi abans, o simplement s'hi va anar perdent la tradició. En este sentit, però, enguany, la representant major juvenil de les Festes de la Ràpita, Marta Navarro, va fer un al·legat favorable als bous en la nit del pregó, en què va invocar la figura del seu iaio, que li explicava que abans feien bous a la platja. **"Tant de bo algun dia se'n tornen a fer"**, va expressar Navarro.

L'escenari, però, tendix més aviat al replegament, ja des que el Parlament, la tardor del 2019, va aprovar en el Debat de Política General una iniciativa que instava a la prohibició dels correbous, amb 50 vots a favor, 17 en contra i 61 abstencions, i amb JxCat, PSC i ERC dividits. ■

POLEMICA

Incidents a la Ràpita donen munició als antitaurins

Les Festes Majors de la Ràpita es van acabar diumenge passat i, com és habitual, els actes amb bous hi van tenir un protagonisme destacat; però en este cas l'acumulació d'incidents van posar la Ràpita en el punt de mira, especialment del moviment antitaurí, que no dixa de pressionar per l'abolició de la festa i, especialment, de moment, per la prohibició dels bous capllaçats i embolats.

Justament, els dos incidents més importants es van registrar en estes dos modalitats. Un bou capllaçat va donar el primer ensurt quan es va soltar d'una de les cordes amb què una part dels assistents conduïen l'animal. Això el va dixer lliure uns metres, en una zona de terrasses i sense que ningú el pogués subjectar, cosa que va provocar co-redisses. Finalment va ser reduït

embolicant la corda a un fanal. També van circular per les xarxes socials els vídeos d'alguna envestida als bous a la plaça o al carrer, en este cas, molt més habitual, o el d'una vaqueta atrapada entre barrots.

Però l'incident més greu i que va comportar més risc es va registrar en un dels bous embolats, quan l'animal va entrar a la plaça sense la corda tensada i sembla que sense

previ avís, quan encara hi havia molts assistents dins del recinte taurí. El bou va envestir diversos grups de persones. Sortosament, no es van lamentar ferits de consideració.

Els antitaurins, a través de Prou Correbous i d'Anima Naturalis, entre altres, no van perdre l'oportunitat de denunciar-ho com a exemples de mala praxi, i ho van vincular a la mort de tres persones en actes tau-

rins al País Valencià. Concretament, la portaveu i responsable d'Anima Naturalis, Aïda Gascón, va piular que a la Ràpita s'estaven **"guanyant el títol de 'la Tordesillas de Catalunya'"**, per a després adreçar-se a l'Ajuntament per la perillositat de l'incident protagonitzat pel bou desbocat abans de ser embolat: **"Sabem que no us preocupen els animals; però, i les persones?"**.